

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 27. szám

2012. november 26.

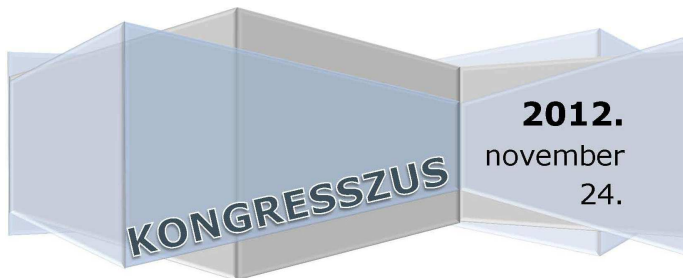
Soron kívül

Szombaton tartotta szakszervezetünk idei kongresszusát. Tavaly volt a tizenhetedik, ezt, a mostanit jobb híján soron kívülinek nevezhetjük, és akkor lehet, hogy az első. De az biztos, hogy nem az utolsó, mert az új törvényi előírások szerint évente kell összehívni a legfőbb döntéshozó fórumot. Megtörtént, és nem is volt üres a napunk.

„Rendes”, vagy soron kívüli, természetesen készültem rá, egészen annyira, hogy egy hozzászólásban is gondolkodtam, sőt, meg is írtam. Aztán jöttek a rossz jelek – pedig aki ismer, tudja, hogy nem vagyok babonás – és amikor megérkeztünk a Kongresszus helyszínére, a mi problémáinkhoz hasonlókat hallottam az ország legkülönbözőbb helyeiről érkezett küldöttektől. No, csak az úgymond folyosói beszélgetéseken, a plénum előtt már senki nem akart sírni.

Én sem, pedig volna miért, és még ma is kitartok amellett, hogy talán nekünk a legjobban. Mert azt gondolom, mindannyiunk számára ismerősen csengenek a régi jelzők, Záhony a Kelet Kapuja, Európa legnagyobb szárazföldi kikötője, stb. Sajnos napjainkban, illetve a rendszerváltást követő évtizedekben ezek a jelzők feledésbe merültek, egyre inkább azt hallja, aki mégis figyel ránk, hogy már megint Záhony? Mintha az oroszokkal együtt a régi teljesítményeinket is kisöpörték volna a köztudatból, mintha szándékosan hagyná Záhonyt magára az ország, a politika, a gazdaság.

Pedig itt is vasutas dinasztiák élnek, vasutas családok megélhetése függött és függ ma is az egyre romló keleti gazdasági kapcsolatokról. És nem is a régi dicsőséget siratom, csupán a jelenlegi helyzetet próbálom felvázolni. Hiszen térségünk legalább annyira ki van téve a külső körülményeknek, sőt, földrajzi helyzetünk miatt még jobban, mint az ország más régiói. A gazdasági válság első jelei itt megmutatkoztak meg elsőként, igaz, ez az információ mintha bennragadt volna a végeken.

Folyamatosan csökkennek a megrendelések Keletről, mind kevesebb a belépő áru, szinte napról napra súlyosbodnak a foglalkoztatáspolitikai gondok, amit a munkanélküli statisztikák is alátámasztanak. Egyre több tranzit áru kerül el hazánkat, így Záhonyt is. Újabb a Dunaferr kerül ki bennünket, és szállítatja hajóval a vasércet. Nem csoda a mostanában felröppent hír, miszerint az ukrán vasút éjszakára leállítaná a határforgalmat a kevés belépés miatt. Még több munkanélküli, még nagyon kiszolgáltatottság.

Ilyen körülmények és feltételek között kell érdekvédelmi munkát felmutatni úgy, hogy a felmerülő problémák okaihoz, illetve a lehetséges megoldásokhoz alig van közünk, hiszen a döntéseket szinte mindig a fejünk fölött hozzák. Példa erre az a bizonyos talált pénz, vagy közismertebb nevén cargos pénz. A döntéshozók a Gépészek, vagy az Ik Kft. vasutasait, illetve a Záhony-Port átrakómunkásait kihagyták ebből a szimpla propagandafogásból, akik akkor is vasutasok voltak és most is az árufuvarozás szerves részeként működnek. És természetesen vasút teljesítményének jelentős részéhez járultak és járulnak hozzá sok évtizede a munkájukkal.

Ezek ellenére, vagy inkább épp ezért naponta megküzdünk az egyéni és közösségi érdekekért, vállalva annak minden ódiáját. Részt vettünk, és ezután is részt fogunk venni szakszervezetünk akcióiban, és a távolság ellenére ott leszünk a VSZ által szervezett demonstrációkon, tüntetéseken, de ha kell, a helyi gazdasági vezetők irodáiban is.

Megismerhettünk egy Beszámolót is, ami elég alapos és részletes volt ahhoz, hogy még azok is megismerjék az elmúlt év történéseit, akik egyébként nem kísérték figyelemmel munkánkat. A Beszámoló fontos része vonatkozott a formálódó szövetségi politikára, mellyel kapcsolatban mi sem vagyunk érdektelenek, mert úgy gondoljuk, nagy szükség van az ésszerű összefogásra. Persze, azt sem rejthetem véka alá, ha majdan mégis létrejönne valamiféle fúzió, a régi-új szakszervezet nevének úgy kell kezdődnie, hogy Vasutasok Szakszervezete. Mindezt anélkül, hogy fejünket homokba dugnánk, még akkor is, ha elmaradt a beszédem.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Gyűjtsünk gyertyákat!

Mindannyian várunk valamire, vagy éppen valakire, de sokszor észre sem vesszük, hiszen legtöbbször semmi különösről nincs szó. Várjuk a hétvégét, vagy azt, hogy teljen már le a szolgálat, netán mikor lesz már ismét vasutas-, vagyis fizetésnap. Sokszor várunk valakire, hogy tovább léphessünk a dolgainkban, és ránk is gyakran várnak, legfeljebb az már kevésbé zavar bennünket. De vannak komolyabb várakozásaink, ezekre általában sokáig, néha évekig visszaemlékszünk, akár beteljesedett a vágyunk, akár nem.

Hét végén lesz advent első vasárnapja, ami várakozást, eljövotelt jelent. A keresztények, legalábbis a vallásosabbja Jézust várja, a gyerekek, hittől függetlenül, a Jézuskát, hátha idén is hoz majd valamit. Feltéve, ha az ő utcájukban is a Jézuska hozza a földi jókat, és mondjuk nem a télapó. Persze, nekik szerencséjük van, mert előtte jön még a Mikulás, ami azért nem apróság. Előfordul, hogy nekünk is szerencsénk van, mint például a soron következő fizetésnapon, mert ismét sokan kapunk Mikulásra egy kis „vadpénzt”, ahogy egykoron nevezték azon a bizonyos, rég megboldogult hármass jegyzéken elszámolt adományokat. No titkon azért bízunk a Jézuskában is, főleg, ha tavaly jól bánt velünk Karácsonykor.

Ritka ember, aki nem örül az anyagi jussnak, de néha rájövünk, hogy életünket a kevésbé számolható értékek határozzák meg. Más kérdés, hogy amikor rájöttünk, nem biztos, hogy értjük, hiszen nem tudjuk megszámlálni. Ezért aztán sokkal kevesebbet teszünk azokért a vágyainkért, amelyek mögött nincsenek számok, sem színes papírok. Pedig hányszor várunk egy szóra, egy huncut és titkos, vagy éppen fülig érő mosolyra, egy jelre, hogy ezután másképp lesz. Aztán mégsem jön, vagy mire megérkezik, inkább nem vesszük észre, mert félünk megtenni, amit kéne. De az is lehet, hogy egyszerűen nincs türelmünk kivárni, inkább futunk még egy kört a számok után.

Félni nagyon rossz, de viszonylag könnyű dolog, sokkal könnyebb, mint tenni önmagunkért, hát még másokért. Az ember megszokja idővel, és már eszébe sem jut, hogy tegyen valamit a félelem helyett, inkább vár tovább. Advent, tehát a várakozás vasárnapjainak és gyertyáinak neve is van, mégpedig hit, remény, szeretet és öröm. Akik vallásosak, azok nagyjából tudják, miért, de akik nem, azok számára sem idegen szavakról van szó. Mert hittől független, hogy higgyünk, elsőként önmagunkban, aztán még legalább néhány emberben. Magunkban sem könnyű, bár magunkat legalább nem kell kiválogatni a sok, körülöttünk élő jómadár közül, mert bizony nagyon nehéz eltalálni, kiben is érdemes hinni. De ha sikerült legalább egyet-kettőt, már joggal reménykedhetünk a szeretetben, és végül előfordulhat, hogy az öröm is meglátogat bennünket, ha már annyira vártuk. Persze, nem biztos, hogy Karácsonykor, hanem amikor már mi is akarjuk, nem csak szeretnénk.

Vasárnap gyűjtják meg az első gyertyát az adventi koszorún, érdekesség volt számomra, amikor a vasúton, Záhonyban is láttam ilyen pár éve. Az első gyertya lila színű, ami a mértékletesség, az egyensúly, az intelligencia és az igazság színe is. Talán ezért van, hogy kevés embernek kedvence ez a szín. Egyik jelentéséről sem tudjuk, hol van, de ha készülünk akár csak gondolatban a gyertya meggyújtására, a második vasárnap jogos reményeink lehetnek majd a szeretetre is, mire eljön a harmadik gyertya napja. Persze, a negyedik által jelképezett örömeért sokat kell tennünk, hiszen nem elég várni rá, ráadásul nem biztos, hogy mindenki szereti, mert rózsaszínű. De attól még lehet jó, ha végre mégis ránk köszön.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Helyi hírek röviden

Területi hírek

A Mikulás-Kupa kezdési időpontja 9.00 óra helyett 10.00 órára változik technikai okok miatt. A sorsolást az alábbi táblázat tartalmazza.

Mérkőzés időpontja	Csapat 1	Csapat 2
10.00 - 10.20	Cargo	Eperjeske
10.25 - 10.45	Vasútőr Kft.	Gépészet
10.50 - 11.10	Cargo	Záhony-Port
11.15 - 11.35	Eperjeske	Gépészet
11.40 - 12.00	Vasútőr Kft.	Záhony-Port
12.05 - 12.35	"Egy Csapatban focizunk"	
12.40 - 13.00	Cargo	Gépészet
13.05 - 13.25	Eperjeske	Vasútőr Kft.
13.30 - 13.50	Gépészet	Záhony-Port
13.55 - 14.15	Cargo	Vasútőr Kft.
14.20 - 14.40	Eperjeske	Záhony-Port

A Csapatok szerelésről maguknak gondoskodnak.

Az ulti verseny kezdési időpontja szintén 10.00 óra, lebonyolítását Dajka Sándor TK vez.helyettes végzi.

HUMORSAROK

EZ NEM TRÉFA

Kohnnak különleges a vére, és épp egy palesztin fiúnak van rá szüksége, ezért elmegy a rabbihoz tanácsot kérni.

– Fiam, ő is csak ember, segíts rajta – mondja a rabbi.

Kohn megteszi, és egy hónap múlva kap egy csomagot, benne egy aranyrúddal. Évek múlva a fiúnak megint vérre volna szüksége, de Kohn már nem megy a rabbihoz, azonnal segít neki. Egy hónap múlva kap egy csomagot, benne négy tábla csokival. Felháborodottan mondja a rabbinak, mekkora szemtelenség ez, hiszen a múltkor aranyrúd volt, most meg csokoládé. A rabbi megfontoltan s csendben válaszol:

– Kohn ne feledd, már a te véred csordogál benne...

FINOM FALAT

Két kannibál beszélget:

– Te, neked olyan egészségesek a fogaid, hogy csinálod?

– Tudod, én minden étkezés után elragok egy cukormentes NORBIT...

Balogh Attila